

Szép Ernő emlékei a Szigetről

Irtja: Stella Adorján

Két és félmillió forintot fordít a magyar demokrácia a Margitsziget rendbehozására és szépítésére. Két és félmillió sok pénz még az államháztartás roppant számoszlopai között is, de mégsem jelentős összeg, ha elgondoljuk, hogy a sziget, a kiválasztottak egykori szórakozóhelye, ezután a népé és elsősorban a — gyerekeké lesz.

Szép Ernővel beszélgetünk, a

...Szép Ernővel beszélgetünk, a Sziget régi lakójával

sziget régi lakójával, szerelmesővel, postájával. Most fejezte be félórás filmjét, amelyet hivatalos megbízásra készített a Margitsziget történeléről. Ő maga is fellép ebben a dokumentumban, az ő halk, szelíd hangja kíséri mikrofonon a tündéri sziget filmjének minden kockáját.

— Nagy örömmel írtam meg ezt a filmet — mondta nekünk. — Parányit még csodálkoztam is, amikor a nemzeti vállalat pénzt is adott szerény munkámért. Ugy éreztem, hogy még nekem kellett volna fizetni egy kis honoráriumot, hogy megengedték papírra vetni érzéseimet.

— Meséljen a szigetről!

— Rengedelgettem tanulmányoztam a sziget történelmét. Két érdekes könyvet találtam, az egyiket Törs Kálmán írta hetven évvel ezelőtt, a másikat egy győri bencés. Mint

...ott maradtam öt hónapig

késeli utódjuk, 22 éves koromban kerültem először a szigetre lakósnak. Talán mellőzzük a dátumot... Ugy történt, hogy egy májusi estén künnrekedtem, Molnár Ferenc meghívott a szalonjára hálóvendégnek és — ott maradtam öt hónapig. Ekkor szerettem bele a szigetbe. Egerváry Géza, az akkori igazgató lakást rendezett be számomra az alsó szigeten. Tizenhat hónapban állapította meg a havi bért. Másfél évig nem fizettem egy vasat sem, akkor kaptam egy udvarias levelet, amelyben az igazgatóság mentegetőzve az iránt érdeklődött, hogy vajjon elfelejtettem-e, hogy havi tizenhat korona házbért kell fizetnem? Még udvariasabb levélben válaszoltam: »De-hogy felejtettem el.« Ebben maradtunk.

Az emlékezés édes mosolyával meséli a századeleji sziget téli szezonjának furesaságait.

— Térdig érő hóban éltünk a nyulak szigetén. Én voltam az egyetlen lakó. A többi tisztviselő volt. Két látogató kereste fel naponta a szigetet: a postás és a végrehajtó. Mind a kettő hozzám jött. Lóvasút közlekedett, a sikos talajon sokszor kiugrott a sínke-ről, olyankor a kocssal neki-rugaszkodtunk, hórukk! — vissza-emeltük a kocsit.

Megilletődve emlékezik meg a sziget régi lakóiról.

— Krudy Gyulával három évig laktam egy fedél alatt az igazgatósági épületben. Vasárnaponként néha szoktam ebédelni. Egyszer nem jelentem meg az ebéden, mire pesti feladással levelet küldött és találkozót adott a London szálloda söntésébe. Ide szeretett járni, mert itt idogáltak az ő kedves vidéki barátai. Hunyady Sándor ifjúkorában szegény volt, mint a templom egere. Sohasem fűtötték a szobáját. Ő maga mesélte, esténként a dermesztően hideg szobában úgy olvasott a paplan alatt, hogy a könyvet a hálószekrényre támasztotta és a — nyelvvel lapozott, mert nem merté kidugni a kezét

a takaró alól. Szomorú Dezső is hosszú esztendőket töltött a szigeten. Itt dolgozott, itt álmódott Sába királynőjéről, akinek legendás történetét pazar rímekbe fogta. Az én tollamból is könnyedén folyt a tinta ebben a környezetben. Ugy-szólván minden művemete itt alkotom.

Parányit elkomorodik, amikor a sziget szegyenkoráról beszél.

— A náci engem is elfüldöztek onnan. Német rablók főhadiszállása lett a tündérkert és később kegyetlen harcok színtere. De nem is tudtam szívből sajnálni az akkori szigetet! Pólózók, duhajkodók, bározók hangos tivornyázóhelyévé züllesztették a világ egyik legszebb parkját.

Kedves grimásszal teszi hozzá:

— En nem vettem részt ezekben a dolgokban. Egyetlen galambot le nem lőttem, egyetlen pólólovaeskát meg nem sarkantyúztam...

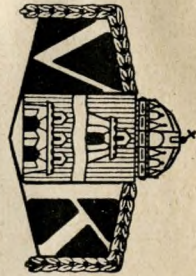
Tanáros alapaossággal magyarázta meg ezután Szép Ernő a sziget kivételes szépségű és érdekes-gü flóráját, amelyet egy tudós-kertész alapított a század elején.

— Bizsereg a szívem az örömtől, ha arra gondolok, hogy mindaz

...így olvasott a paplan alatt

a báj és szépség, amit a sziget jelent, ezután a gyerekeké lesz. Belépődij nélkül játszadózhatnak az apróságok a türkiz-színű pázsiton. Régen, régen, még ifjú koromban sokat álmódtam erről. Bámultam a téli sziget hópaplanát és csodálatos víziót láttam: pompázó tavaszban szegény gyermekek kergetőznek a vakító napsütés aranykévjében. Az álmom nemsokára valóra válik...

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Szerző: *Film a Margitszigetről Stella Ad.*

Cím: *Szép Ernő emlékei a szigetről*

Forrás: *Haladás 1949. márc. 17.*

Osztalozás

"1949"

49145